گزارش

چرا صنعت خودروی ایران پس از ۴ دهه هنوز بحران‌زده است؟

صنعتی گرفتار در تله دولت‌زدگی

در طـول دهه‌های گذشـته، صنعـت خودروی ایـران همـواره یکی از پرحاشیه‌ترین و در عین حال پرهزینه‌ترین صنایع کشور بوده است. صنعتی که قرار بود موتور محرک توسـعه صنعتی باشد، اما امروز خود به پیشران زیان و رکود بدل شده است. تجربه نشان داده مشکل اصلی این صنعت، نه تحریم است و نه کمبود منابع مالی، بلکه در یک واژه خلاصه می‌شود: دولت‌زدگی. دولتی که در تمام این سـال‌ها نه‌تنها بر قیمت‌گذاری و تولید سـایه انداخته، بلکه حتی در توزیع و فروش نیز نقش پدرخوانده را ایفا کرده است.

دهه ۶۰؛ زمانی که «دستور» جای «تدبیر» را گرفت

با آغاز جنگ تحمیلی، صنعت خـودرو از بنگاهی صنعتی به کارگاه تدارکاتی دولت بدل شد. وزارتخانه‌ها برای تولید سهمیه تعیین می‌کردند، قیمت خودرو را دولت می‌نوشـت و صف خودرو به اندازه صف کوپن نان طول کشیده بود. در آن دوران، هیچ سخنی از رقابت یا کیفیت در میان نبود؛ تنها مأموریت، «تأمین» بود.

دهه‌های ۷۰ و ۸۰؛ عصر مونتاژ و رانت

در سـال‌های پس از جنگ، دولت شعار خصوصی‌سـازی داد، اما عمل، رنگ دیگری داشـت. صنایع خودرویی به‌جای خلق پلتفـرم بومی، همچنان به مونتاژ پژو ۴۰۵ و دوسـتانش دلخوش ماندند. حمایت تعرفه‌ای بـالا و واردات محدود، بازاری کوچک و بسته را ساخت تا چند شرکت انگشت‌شمار، بدون دغدغه رقابت، محصول تکراری خود را به مردم عرضه کنند. نتیجه آن شد که بازار خودرو در این دو دهه به بازاری انحصاری، با محصولاتی بی‌کیفیت و سـودی تضمین‌شده برای عده‌ای خاص تبدیل شد.

دهه ۹۰؛ تحریم آمد، روزمرگی ماند

با خروج شریکان فرانسوی در سال ۱۳۹۷، ضعف‌های این سازه فرسوده آشکار شـد، اما باز هم تصمیم‌گیرندگان ترجیح دادند به‌جای درمان، مُسکن تجویز کنند؛ همان سیاست همیشـگی «قیمت‌گذاری دستوری» و «ارز ترجیحی» که بیشتر به مُسکن می‌ماند تا درمان.

حلقه‌های گمشده در زنجیره توسعه

۱. قیمت‌گذاری دسـتوری: آرام‌بخشـی که درد را مزمن کرد: سال‌هاست دولت تلاش می‌کند با تعیین قیمت پایین‌تر از هزینه تمام‌شده، رضایت مردم را بخرد؛ اما این سیاسـت به‌جای کنترل تورم، ورشکستگی پنهان خودروسازان، افت کیفیت و گسترش بازار سیاه را به همراه آورده است. نتیجه آن شد که هم مردم ناراضی‌اند و هم صنعت در زیان غوطه‌ور است.

۲. خصوصی‌سازی صوری؛ نمایش بی‌پایان: عنوان خصوصی‌سازی بارها شنیده شد، ولی واقعیت چیز دیگری بود. کارخانه از دولت جدا شد، ولی همچنان دولتی ماند. سـهامداران جدید همان بازوان اقتصادی دولت بودند و مدیران با دستور از بالا می‌آمدند. نه از رقابت اثری بود، نه از پاسـخ‌گویی. بنگاهی خصولتی پدید آمد که نه در بازار جای پای داشت و نه در دولت پناهی امن.

۳. بازی با نرخ ارز و قیمت تمام‌شـده: ارز ترجیحی، نیمایی و دسـتوری، هر یک زخمـی تازه بر تن خودروسـازی زدند. وقتی قیمت قطعات بـا یک نرخ و قیمت فروش با نرخی دیگر تنظیم می‌شود، هیچ حسابداری نمی‌تواند آینده را پیش‌بینی کند. نتیجه، بی‌ثباتی مزمن و سردرگمی دائمی در خطوط تولید بود.

بهمن ۱۴۰۳؛ روزی که ورق برگشت؟

در نیمه بهمن ۱۴۰۳، اتفاقی افتاد که شاید در آینده از آن به‌عنوان نقطه عطف خودروسازی ایران یاد شود. پس از سال‌ها کشمکش و تغییرات بی‌حاصل، مجمع فوق‌العاده ایران‌خودرو بالاخره تصمیمی بزرگ گرفت: مدیریت این غول صنعتی به بخش خصوصی واگذار شد.

ماجرا چه بود؟

در جلسـه‌ای طولانی که ۹ ساعت طول کشـید، طرفداران دولت و مخالفان خصوصی‌سازی درگیر مناقشه‌ای نفس‌گیر شدند. وزارت اقتصاد و ریاست‌جمهوری از واگذاری دفاع کردند، درحالی‌که وزارت صمت و شورای رقابت تا آخرین لحظه برای لغـو آن تلاش کردند. به‌رغم مقاومت‌ها، رأی مجمع صادر شـد و مدیریت شرکت رسـما به بخش خصوصی منتقل شد. چرا این واگذاری مهم است؟ برای نخسـتین بار نهادهای اقتصادی دولتی نتوانسـتند مانع حضور بخش خصوصی واقعی شوند. تحلیلگران بازار سرمایه این تصمیم را نشانه‌ای از بازگشت اعتماد و عقلانیت به صنعت می‌دانند.

نگاهی به آینده؛ امید یا آزمون دیگر؟

با عبور از یک قرن مدیریت دولتی، در این یک سـال و اندی مدیریت خصوصی توانسته معادلات را تغییر دهد و ایران‌خودرو با تمامی کاستی‌ها و زیان‌های انباشته از دهه‌های گذشـته، مسیر رونق را پیش بگیرد؛ به‌گونه‌ای که در انتهای سال ۱۴۰۴ با وجود دو جنگ ۱۲روزه و جنگ رمضان، همچنان مسیر بهبود و کارآیی خود را در حوزه تولید حفظ کند. اگر دولت اجازه دهد بخش خصوصی مسـیر خود را برود، شـاید پس از سال‌ها شـاهد صنعتی رقابت‌پذیر، باکیفیت و سودآور باشیم اما اگر همان دخالت‌ها و تصمیم‌های دستوری در لباس جدید تکرار شوند، بیم آن می‌رود که این بار نیز «خصوصی‌سازی» تنها عنوانی زیبا برای همان واقعیت تلخ گذشته باشـد. در پایان باید گفت صنعت خودروی ایران تا وقتی از سـایه سنگین دولت خارج نشـود، نه رقابت خواهد دید و نه کیفیت. بااین‌حال، واگذاری بهمن ۱۴۰۳، هرچند تجربه‌ای سـخت و پرحاشیه، شاید نخسـتین جرقه در آسمان خاکستری صنعت خودروی کشور بود.

در شرایطی که کارشناسان دولت را به مدیریت ویژه در جنگ توصیه می‌کنند، فشار و مداخله در اختیارات قانونی دولت و وزارت اقتصاد بالا گرفته

سنگ بزرگ سهم‌خواهان

شرق: جنگ نظامی آمریکا و اسرائیل علیه ایران، حالا به جنگ اقتصادی تغییر ماهیت داده و عملیات «خشم حماسـی» پس از محاصره دریایی ایران، «خشـم اقتصادی» نام گرفته است. در شرایطی که کارخانه‌های کلیدی تولید مواد اولیه در جنگ آسـیب دیده‌اند و آمریکا مدعی است برای جلوگیری از خروج نفتکش‌های ایران، «دیوار فولادی» ایجاد کرده و مدیریت اقتصاد کشـور در حساس‌ترین برهه خود به سر می‌برد، فشار سنگین سهم‌خواهان از دولت و وزارت اقتصاد، آن‌هم در شرایط جنگی ادامه دارد و قانونی‌ترین اختیارات کابینه با حاشیه‌پردازی گسترده سهم‌خواهان مواجه شده و تمرکز دولت و وزارت اقتصاد را برای مدیریت شرایط بر هم زده است. این در شرایطی است که وزارت اقتصاد در طول جنگ با مدیریت به‌موقع و دقیق، فرایندهای گمرکی را تسهیل کرد و ترخیص کالاهای اساسی را سرعت داد و در نتیجه نه‌تنها بازار با هیچ‌گونه کمبود کالا مواجه نشد که انتظارات تورمی برای مردم ایجاد نکرد و خریدهای هیجانی در بازار رخ نداد. علاوه بر آن با تأمین به موقع منابع، حقوق کارمندان و کارگران سر وقت پرداخت شده و آرامش جامعه در شرایط جنگ حفظ شد. اما هم‌اکنون در حالی وزارت اقتصاد در شرایط برنامه‌ریزی برای بازگرداندن اصولی و کیفی بنگاه‌های تولیدی آسیب‌دیده به مدار است، که گرفتار مزاحمت سهم‌خواهان شده است.

فشار سهم‌خواهان بر کابینه پزشکیان ادامه دارد

«بدجوری گیر هسـتیم. از روزی که هستیم مصیبت می‌بارد و دست‌بردار هم نیست. تا می‌خواهیم به یک ساحل برسیم، مصیبت دیگری می‌آید»؛ این جملاتی است که مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری، تابستان سال گذشته در میان جمعی از فعالان سیاسی و اجتماعی زنجان به زبان آورد. اما این اولین بار نیست که پزشکیان از گردنه سخت کشور می‌گوید؛ از تحریم‌های سخت و نگرانی برای ذخایر ارزی که اعتراضات خیابانی را به دنبال داشته است، از ناترازی انرژی و قطع مکرر برق، از بحران آب که به سدها و خانه‌های تهران رسـید، از فعال‌شدن مکانیسم ماشـه و صدور قطع‌نامه‌ها و در بسـته FATF، از تورم مزمن و نگرانی برای گسـترش فقـر و حالا دو جنگ به فاصله کوتـاه و محاصره دریایی و چشم‌اندازی که مبهم است. کار مسعود پزشکیان از ابتدا هم ساده نبود؛ او تلاش کرد با شعار آشتی‌جویانه «برای ایران»، بین آحاد مردم همگرایی ایجاد کرده و سرمایه اجتماعی‌ای را احیا کند که پیش از این، بسـیاری از دولتمردان قبل از او، به مردم باخته بودند. پزشکیان در مناظرات انتخاباتی از عزم جزم خود برای اصلاح امور گفت و استفاده از متخصصانی که بتوانند کلاف سـردرگم گره‌های کشور را بگشایند؛ بااین‌حال، او از همان ابتدای تشکیل کابینه گرفتار موج سهم‌خواهان قدرت شد. فشار سهم‌خواهان بر پزشکیان به حدی بود که شماری از فعالان سیاسی بی‌پرده از آن سخن گفتند. بهزاد نبوی، چهره شاخص و باتجربه اصلاح‌طلبان، در یادداشتی کوتاه نسبت به رفتارهای گروه‌های سیاسـی معترض شده و دولت پزشکیان را گوشت قربانی توصیف کرده بود که برخی گروه‌ها به دنبال سهم‌خواهی از آن هستند. رسول منتجب‌نیا، دیگر فعال سیاسی اصلاح‌طلب نیز با بیان اینکه پزشکیان آینده سختی در پیش دارد، به صراحت از فشار گروه‌های سهم‌خواه بر پزشکیان گفت و در مصاحبه‌ای توضیح داد که «افراد سـهم‌خواه و افرادی می‌خواهند نیروهای خودشـان را بر دکتر پزشکیان تحمیل کنند، اما ایشان فقط باید منافع مردم و مصالح کشور را در نظر بگیرد و بداند که آینده سـختی را دارد. باید افرادی باشند که کاملا وفادار، هماهنگ و همراه باشند تا بتوانند بر مشکلات پیروز شـوند». افشاگری از سهم‌خواهی گسترده از دولت پزشـکیان، به گلایه محمدجواد ظریف، وزیر اسبق امور خارجه، به آنتن زنده تلویزیون هم رسید و در نهایت مسعود پزشکیان با بیان اینکه به دنبال «وفاق ملی» است، تلاش کرد کابینه خود را با ترکیبی از افرادی با تفکرات و گرایش‌های سیاسی متفاوت بچیند؛ موضوعی که در مواردی انتقاد تند رأی‌دهندگان به رئیس‌جمهوری را به دنبال داشـت. اما گویا سـهم‌خواهان به همین هم قانع نشـدند و آش آن‌قدر شور شده اسـت که امکان عزل و نصب بدون مجادله و حاشـیه را حتی در سطوح خرد از کابینه پزشکیان سـلب کرده و به محض اینکه در اداره و سازمانی تغییراتی ایجاد شود، موج هیاهو و حاشیه‌پردازی به راه می‌افتد. این روند حتی در شرایط جنگی و وضعیت اضطراری فعلی نیز متوقف نشـده و هم‌اکنون علی مدنی‌زاده، وزیر اقتصاد دولت مسعود پزشکیان، برای عزل‌ونصب‌های خود به‌شدت زیر فشار سهم‌خواهان قرار گرفته است؛ آن‌هم در شرایطی که جنگ نظامی آمریکا و اسـرائیل از عنوان «خشم حماسی» به «خشم اقتصادی» تغییر کرده و کشور توسط اهرم‌های اقتصادی زیر سنگین‌ترین فشارها در سال‌های گذشته قرار گرفته است.

تغییر ماهیت جنگ نظامی به جنگ اقتصادی

در جنگ ۴۰روزه خسارت سنگینی به زیرساخت‌های اقتصادی و رفاهی کشور وارد شد؛ خسارتی که دولت آن را حدود ۲۷۰ میلیارد دلار برآورد کرده است. از آن سو، دست‌کم یک‌سوم ظرفیت تولید فولاد کشور در جنگ آسیب دیده و همچنین درصد قابل توجهی از ظرفیت پتروشیمی کشور در جنگ خسارت دیده است؛ صنایعی که البته تولیدکننده مواد اولیه هستند و شمار درخور توجهی از صنایع پایین‌دستی خود را تغذیه می‌کردند. این مسئله ناچارا به تعدیل نیروی کار از سوی بنگاه‌های اقتصادی رسیده است. از آن سـو، آمریکا به صراحت بیان می‌کند که با «دیوار فولادی» محاصره دریایی، به دنبال توقف تولید و صادرات نفت کشـور بوده و «سـقوط ارزش پول ایران» کلیدواژه‌ای اسـت که مدام وزرای اقتصادی و سیاسـی آمریکا به زبان آورده و آن را به‌نوعی هدف‌گذاری جنـگ می‌دانند. اتفاقی که می‌تواند فقر گسترده، بیکاری و نارضایتی مردم را به دنبال داشته باشد. با تمام این اوصاف و در حالی که دولت برای مهار تنش‌ها در اقتصاد و بازار کشور وظایفی سنگین‌تر از همیشه بر عهده دارد، عده‌ای از سهم‌خواهان قدرت تلاش می‌کنند با حاشیه‌پردازی درباره اختیارات مدیریتی دولت و وزارت اقتصاد، سنگ مشکلات را جلوی پای دولت بزرگ‌تر کنند و تمرکز کابینه را از مهار تنش‌های اقتصادی به فرسایش برده و به حاشیه بکشانند. مصداق این ماجرا، حاشیه‌پردازی شماری از افراد و رسانه‌هایی است که عزل‌ونصب‌های اخیر علی مدنی‌زاده، وزیر اقتصاد را در بانک ملی، بیمه مرکزی، سازمان منطقه آزاد، سازمان سرمایه‌گذاری، بانک صادرات و... زیر سؤال برده و با حاشیه‌پردازی با انگیزه‌های سهم‌خواهی، تلاش دارند تمرکز دولت را بر هم بریزند و مشکلات را تشدید کنند. این در شرایطی است که مروری بر عزل‌ونصب‌های انجام‌شده نشان می‌دهد این عزل‌ونصب‌ها نه‌تنها خارج از قاعده و قوانین کشور نبوده، بلکه از بدنه کارشناسی همان سـازمان‌ها و از مدیران باتجربه اقتصادی در همان حوزه‌های منصوب‌شده است. پیگیری‌های «شرق» از وزارت اقتصاد حاکی از آن اسـت که وزیر اقتصاد این عزل‌ونصب‌ها را با هدف بهینه‌سـازی مدیریت اقتصاد کشور در دوران جنگ و با رویکرد برقراری انضباط اقتصادی انجام داده است و در شرایط جنگی، وزارت اقتصاد با شعار جهاد اقتصادی و سازندگی نوین، کارگروهی برای شناسایی ضعف‌های مدیریتی در حوزه‌های اقتصادی تشکیل داده که هدفش مرتفع‌کردن این چالش‌ها و کاهش آسیب‌های مدیریتی در حوزه اقتصاد است و از آنجا که شرایط حال حاضر کشور تداعی‌کننده شرایط زمان جنگ هشت‌ساله ایران و عراق اسـت، مدیریت اقتصاد کشور شرایط ویژه و خاص خود را می‌طلبد. بنابراین این انتصابات نه‌تنها با نگاه سیاسـی انجام نشده است، بلکه از اساس مدیران منصوب‌شده از متخصصان حوزه‌های اقتصادی هستند و در سال‌های گذشته هرگز وجهه سیاسی نداشـته‌اند. همچنین این پیگیری‌ها حاکی از آن اسـت که برخی نهادهای حاکمیتـی و نظارتی در خصوص عملکرد مدیران معزول تذکراتـی داده‌اند و پیش‌تر با آنها مکاتباتی داشته‌اند. به جز این، بررسی‌های «شرق» از معاونت حقوقی نهاد ریاست‌جمهوری نشان می‌دهد که این انتصابات تمام فرایندهای قانونی خود را طی کرده و تماما به صورت قانونی انجام شده است. البته اقتصاددانان نیز در شرایط فعلی به صورت مکرر دولت را به برقراری انضباط اقتصادی توصیه کرده و معتقدند اداره شرایط اقتصادی کشور در زمان جنگ مدیریت ویژه می‌طلبد. لطفعلی بخشی، اقتصاددان، پیش از این به «شرق» توضیح داده بود که ادامه حیات اقتصادی کشور در گرو تداوم حیات بنگاه‌های اقتصادی اسـت و از آنجا که کشورهای درگیر جنگ با محدودیت‌های جدی در روابط خارجی مواجه می‌شوند و دسترسـی به منابع مالی خارجی به‌شدت کاهش پیدا می‌کند، تکیه اصلی بر منابع داخلی خواهد بود و این یعنی نقش بخش خصوصی حیاتی می‌شود. بنابراین دولت در شرایط اقتصاد جنگی باید نقشی کلیدی ایفا کند و با اصلاح قوانین و شفاف‌سازی مقررات، زمینه را برای مشارکت فعال بخش خصوصی فراهم کند.

مهدی پازوکی، دیگر اقتصاددان نیز با تأکید بر اینکه دولت باید برنامه‌ای ویژه برای اداره کشـور در شرایط جنگی داشـته باشد، به «شرق» گفته بود: در شـرایط جنگی، حاکم‌شدن انضباط مالی نقش حیاتی دارد و در این شرایط، اگر تولید ملی آسیب ببیند، در نهایت بیکاری و بیماری مزمن تورم را پدید می‌آورد و از سـوی دیگر، تورم رکودی می‌تواند سـاختار اقتصاد را شکننده کند و تاب‌آوری را به‌شدت پایین بیاورد. بنابراین دولت برای اینکه رشد اقتصادی رخ دهد، باید اولویت را به رشد تولید ملی بدهد و با سیاسـت‌گذاری خردمندانه به بخش خصوصی میدان بدهد. به عبارتی سیستم گمرکی، مالیاتی و شـیوه اداره جامعه باید در خدمت رشـد تولید ملی قرار بگیرد و حمایت مالی از بخش خصوصی مولد و تولیدکنندگان انجام شـود تا رشـد اقتصادی کشـور در برابر بحران و جنگ، تاب‌آوری بیشتری داشـته باشـد. در همین زمینه وزارت اقتصاد با طرح حمایت از کسـب‌وکارهای آسیب‌دیده در جنگ موسـوم به طرح کات، احیای اصولی بنگاه‌های اقتصادی را در دسـتور کار خود قرار داده است و در روند بازسازی و نوسازی نیز وزارت اقتصاد جلساتی را به صورت بین‌بخشی با دستگاه‌های ذی‌ربط نظیر وزارت صمت، وزارت کشـور و سازمان برنامه و بودجه و سایر دستگاه‌ها داشته است. همچنین علی مدنی‌زاده، وزیر اقتصاد در سفر به اصفهان و بازدید از صنایع آسیب‌دیده تأکید کرده است که «هرگونه بازسـازی صنایع می‌بایست بر اسـاس طرح آمایش سرزمینی و درنظرگرفتن شرایط زیست‌محیطی با استفاده از تکنولوژی‌های روز دنیا صورت بگیرد».

این در حالی اسـت که پیش از این و در زمان جنگ ۴۰ روزه هم وزارت اقتصاد با مدیریت به‌موقع و دقیق، فرایندهای گمرکی را تسهیل کرد و ترخیص کالاهای اساسی را با سرعت داد و در نتیجه نه‌تنها بازار با هیچ‌گونه کمبود کالا مواجه نشد که انتظارات تورمی برای مردم ایجاد نکرد و خریدهای هیجانی در بازار رخ نداد. علاوه بر آن با تأمین به‌موقع منابع، حقوق کارمندان و کارگران سر وقت پرداخت شده و آرامش جامعه در شـرایط جنگ حفظ شـد. با این حال و در شرایطی که اقتصاد کشور در مخمصه جنگ افتاده، فشارها بر ارکان مختلف دولت از سوی سهم‌خواهان ادامه دارد و این فشارها حالا بر یک وزارتخانه کلیدی در جنگ، یعنی وزارت اقتصاد، متمرکز شده است.

خبر

کاهش درآمد نفتی اوپک در ۲۰۲۵

اوپک اعلام کـرد درآمد نفتی اعضا در سال ۲۰۲۵ به ۶۱۹ میلیارد دلار رسید و ایـران با بیـش از ۴۵ میلیارد دلار در رتبه ششم قرار گرفت.

به گـزارش مهر، به نقـل از اوپک، تازه‌تریـن گزارش این سـازمان نشـان می‌دهد مجمـوع درآمد نفتی ۱۲ عضو اوپک در سـال ۲۰۲۵ بـه ۶۱۹ میلیارد دلار رسیده است؛ رقمی که در مقایسه با درآمد ۶۵۱ میلیارد دلاری سال ۲۰۲۴ کاهـش ۳۲ میلیـارد دلاری را نشـان می‌دهد. به ایـن ترتیـب، درآمد نفتی این سازمان برای سـومین سال متوالی روند نزولی داشـته است. براساس این گـزارش، درآمد نفتی اعضـای اوپک از ۸۲۸ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۲ به ۶۷۸ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۳ کاهش یافت و سپس در سـال ۲۰۲۴ به ۶۵۱ میلیارد دلار رسید و در نهایت در سال ۲۰۲۵ به ۶۱۹ میلیارد دلار کاهش پیدا کرد.

در ایـن میـان، درآمد نفتـی ایران با وجـود تشـدید تحریم‌هـای آمریکا و بازگشـت سیاست فشـار حداکثری، کاهش چشـمگیری نداشـته اسـت. ایران در سـال ۲۰۲۵ حدود ۴۵ میلیارد و ۳۳۵ میلیـون دلار از محل صادرات نفت درآمد کسـب کـرده، در حالی که این رقم در سال ۲۰۲۴ حدود ۴۶ میلیارد و ۷۷۶ میلیون دلار بوده است؛ بنابراین درآمد نفتی ایران تنها حدود ۱.۴ میلیارد دلار کاهش یافته اسـت. گزارش اوپک همچنین نشـان می‌دهـد درآمد نفتی ایران در سـال‌های اخیر روندی نسـبتا افزایشـی داشـته و درآمد سال ۲۰۲۵ حدود ۲۰ میلیارد دلار بیشـتر از درآمد نفتی کشور در سـال ۲۰۲۱ بوده است. ایران با سـهمی بیـش از هفت درصد از کل درآمـد نفتـی اوپـک، در جایگاه ششـمین عضـو پردرآمد این سـازمان قرار دارد.

براسـاس این گـزارش، عربسـتان سـعودی با ۲۱۳ میلیارد دلار بیشترین درآمد نفتی را در میان اعضای اوپک به دست آورده اسـت. پس از آن عراق با ۸۸ میلیـارد دلار، امارات با ۷۳ میلیارد دلار، کویـت با ۶۱ میلیارد دلار و نیجریه با ۵۴ میلیـارد دلار در رتبه‌های بعدی قـرار دارند. درآمد نفتی سـایر اعضای اوپـک نیز بـه این شـرح اعلام شـده اسـت: الجزایر ۲۲ میلیارد دلار، لیبی ۲۹ میلیـارد دلار، ونزوئـلا ۱۸ میلیارد دلار، کنگو ۶.۳ میلیارد دلار، گابن ۵.۱ میلیارد دلار و گینه استوایی ۱.۲ میلیارد دلار.

سـازمـان آگهـی‌هـای روزنـامه شـرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران
شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران

فراخوان مزایده عمومی
(شماره فراخوان: ۱۰۰۵۰۰۱۱۰۵۰۰۰۰۰۱)
نوبت اول

الف) مشخصات مزایده
۱ - مزایده‌گزار
- نام: شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران منطقه شمال غرب
- نشانی: زنجان - بلوار پروفسور ثبوتی- روبروی نمایشگاههای بین المللی کاسپین
۲ - موضوع مزایده: فروش ضایعات
۳ - مبلغ برآورد اولیه: طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری
۴ - محل اجرای کار: زنجان - منطقه شمال غرب
۵ - مدت اجرای کار: ۲۰ روز

ردیف	اقلام مزایده (به تفکیک پارت)	مقدار تقریبی(عدد/دستگاه/متر/کیلوگرم/...)	محل نگهداری اقلام	میزان تضمین شرکت در فرآیند(ریال)
۱	روغن سوخته	۳۰۰۰۰ لیتر	زنجان - مرکزمنطقه شمال غرب	۰۰۰/۰۰۰/ ۳۹۰ ریال
۲	باطری ابزار دقیقی	۱۲۰۰ کیلوگرم	زنجان - مرکزمنطقه شمال غرب	۰۰۰/ ۴۰۰/ ۶۲ ریال

ب) شرایط الزامی برای شرکت در مزایده
۱ - به موجب مفاد ماده ۲ آیین‌نامه راهکارهای افزایش ضمانت اجرایی و تقویت حسابرسی مصوب کمیسیون موضوع اصل ۱۳۸ قانون اساسی سال ۱۳۸۸؛ از انعقاد قرارداد مازاد بر مبلغ ده برابر نصاب معاملات بزرگ با برنده مزایده مشمول این آیین‌نامه که فاقد صورت‌های مالی حسابرسی شده (توسط سازمان حسابرسی و شرکت‌های حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی کشور) خودداری خواهد شد.
۲ - درج کد اقتصادی و شناسه ملی برای اشخاص حقوقی و کدملی برای اشخاص حقیقی در پیشنهاد قیمت مندرج در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) الزامی می‌باشد.
پ) مبلغ و نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار
۱ - مبلغ تضمین: مبلغ ثابت مطابق جدول فوق
۲ - نوع تضمین: به صورت یک یا ترکیبی از تضمین‌های موضوع بندهای (الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ)، (ح)، (خ) و حسب مورد (د) ماده ۴ آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲ هیأت وزیران با رعایت شرایط زیر می باشد.
- تضمین به صورت وجه نقد باید به شماره شبا IR ۸۵۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۴۶۸۷۱۲۰۲۷۳۸ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بنام شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران واریز گردد و مزایده‌گران باید جهت اخذ رسید واریز وجه نقد به امور مالی مزایده‌گزار مراجعه نمایند.
- صرف واریز هرگونه وجه نقد بدون اخذ رسید وجه از امور مالی مزایده‌گزار فاقد اعتبار بوده، تضمین معتبر تلقی نشده و مردود اعلام می‌گردد.
- ضمانت‌نامه یا رسید واریز وجه نقد باید در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) بارگذاری گردد.
- ضمانت‌نامه‌های صادره از بانک پاسارگاد و بانک سپه فاقد اعتبار بوده و قابل پذیرش نمی‌باشد.
ت) محل، زمان، مهلت دریافت اسناد مزایده، تحویل و گشایش پیشنهادها از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)
۱ - زمان و مهلت دریافت اسناد مزایده: مزایده‌گران مهلت دارند تا ساعت ۱۳ مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۳۰ با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir نسبت به خرید و دریافت اسناد مزایده اقدام نمایند.
۲ - زمان و مهلت تکمیل و بارگذاری پیشنهادها در سامانه ستاد و تحویل اصل پاکت الف (تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار): مزایده‌گران مهلت دارند تا ساعت ۱۳ مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۱۷ با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) نسبت به بارگذاری اسناد مزایده تکمیل شده اقدام نمایند.
- تحویل پاکت الف حاوی اصل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (ضمانت‌نامه / رسید واریز وجه نقد / ...) به صورت دربسته و لاک و مهر شده با درج مشخصات مزایده و مزایده‌گر به دفتر کمیسیون مناقصات مزایده‌گزار در مهلت مذکور در این بند (۲) و دریافت رسید تحویل پاکت الزامی است. شایان ذکر است در صورت عدم تحویل پاکت الف حاوی اصل تضمین در مهلت مقرر، پیشنهادهای ارائه شده (پاکت‌های الف، ب و ج) در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) گشایش نخواهد شد و پیشنهادها مردود اعلام می‌گردد.
۳ - زمان و محل گشایش پیشنهادها: پیشنهادهای ارائه شده در ساعت ۱۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۴ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و در محل کمیسیون مناقصات مزایده‌گزار به نشانی: زنجان - بلوار پروفسور ثبوتی - روبروی نمایشگاه های بین المللی کاسپین - شرکت خطوط لوله ومخابرات نفت ایران - منطقه شمال غرب گشایش خواهد شد.
۴ - زمان و مکان جلسه توجیهی: زمان بازدید از اقلام و محل از تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۲ تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۹ (از ساعت ۸ صبح تا ۱۲ فقط در روز های کاری) جلسه توجیهی با شرکت کنندگان و توضیح و تشریح اسناد و اجناس مزایده در تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۹ ساعت ۱۱ به نشانی: زنجان - بلوار پروفسور ثبوتی - روبروی نمایشگاه های بین المللی کاسپین - شرکت خطوط لوله ومخابرات نفت ایران - منطقه شمال غرب تشکیل می‌گردد، حضور یابند.
ث) توضیحات
- اطلاع از مواعد و مهلت‌های مزایده از جمله زمان گشایش پیشنهادها برای مزایده‌گران از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) امکان‌پذیر می‌باشد.
- درج کامل نشانی، تلفن تماس و نمابر محل اقامت مزایده‌گران در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برای ارسال دعوتنامه و یا هرگونه اطلاع‌رسانی الزامی است.
- در صورت تمایل برای کسب اطلاعات بیشتر با تلفن ۰۲۴۳۳۰۴۶۰۵۸ تماس حاصل فرمائید.
شناسه آگهی ۲۱۷۲۳۶۳ روابط عمومی
www.shana.ir www.setadiran.ir www.ioptc.ir

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران
شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران
منطقه تهران

متن آگهی فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله‌ای
متن آگهی مناقصه ۲ - ۱۴۰۵
نوبت اول

شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران، منطقه تهران در نظر دارد خدمات مورد نیاز خود را با شرایط ذیل و به صورت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(سامانه ستاد) تأمین نماید.
نشانی: تهران، خیابان کارگر شمالی، بالاتر از خیابان جلال آل احمد، بین کوچه یازدهم و دوازدهم، پلاک ۱۹۲۱، شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، منطقه تهران، کد پستی ۱۴۳۹۷۳۳۱۱۱

شماره فراخوان در سامانه ستاد	۲۰۰۵۰۹۲۱۶۰۰۰۰۰۲
موضوع مناقصه	واگذاری حجمی / زمانی اداره امور و نظافت و فضای سبز و آبدارخانه تاسیسات نفتی ری شامل انبار نفت ری، تاسیسات گاز مایع ۱۸۰۰۰ تنی ری و اندازه گیری نفتکش ها
مدت اجرای قرارداد	یک سال شمسی
مبلغ برآورد	۲,۱۱۹,۶۱۴,۰۷۶,۳۴۳ ریال بر مبنای طرح طبقه بندی مشاغل
مبلغ تضمین	۵۴,۹۹۲,۲۸۱,۵۲۷ ریال.
نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	تضامین قابل قبول طبق آیین نامه تضمین معاملات دولتی مصوب ۹۴/۰۹/۲۲ (در صورت واریز نقدی رسید وجه امور مالی منطقه در پاکت الف ارائه گردد.) *(تضامین ارائه شده توسط بانک گردشگری، پاسارگاد و سپه و کارگزاران آنها، و ارائه هر گونه چک قابل قبول نمی باشد.)
تاریخ انتشار در سامانه ستاد	ساعت ۱۴:۰۰ روزشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۹
مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد	تا ساعت ۱۷:۰۰ روز پنج شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۴
تاریخ بازدید	رأس ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۸ در محل تأسیسات و عملیات انبار نفت ری، واقع در جاده قدیم قم، سه راه خیر آباد، بلوار پژوهشگاه صنعت نفت.
تاریخ جلسه توجیهی	رأس ساعت ۱۰ صبح روزسه شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۹ در سالن جلسات شرکت به نشانی مناقصه‌گزار.
مهلت زمانی ارسال پیشنهاد در سامانه ستاد	تا ساعت ۱۷:۰۰ روز پنج شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۷
شرایط متقاضیان	دارا بودن و ارائه گواهی تأیید صلاحیت معتبر از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی محل فعالیت در خصوص (۱) خدمات عمومی و (۲) نگهداری و خدمات فضای سبز و (۳) تعمیر و نگهداری و (۴) تأسیسات و همچنین رعایت و بارگذاری کلیه مفاد مندرج در متن شرایط عمومی و برگ شماری در اسناد مناقصه منتشر شده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت الزامی می‌باشد.
تاریخ گشایش پاکات ارزیابی کیفی	ساعت ۸ صبح روز شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۹
تاریخ گشایش پاکات الف، ب و ج	از ساعت ۹ صبح روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۱۷ در سالن جلسات شرکت به نشانی مناقصه‌گزار.
تاریخ اعتبار پیشنهادات	سه ماه بعد از بازگشائی پاکات نرخ.

بدیهی است کلیه فرآیندهای برگزاری مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(سامانه ستاد) به نشانی www.setadiran.ir انجام می‌پذیرد و به پیشنهادهای خارج از سامانه هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه‌گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضای الکترونیکی اقدام نمایند.
*اطلاعات تماس سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس : ۱۴۵۶ دفتر ثبت نام : ۸۸۹۶۹۷۳۷-۰۲۱و فاکس ۸۸۹۵۵۹۵۳-۰۲۱.
شناسه آگهی ۲۱۷۱۳۰۸ روابط عمومی منطقه تهران